

"Søndag"

SENDER

Augusta Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Lille Veum, Brørup

Archive:
Mappe 86 nr. 56

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

vor jule og vor glede af lyset, især
oplysning skal vokse på jorden;
vokse - som barnet i krybbe - og
erigheds-solen i Støstraide - og det
langsomt udvikle sin himmelste
klare med sig bade solen og aabne
klarheden na - ad forklarings vej.

Det kan jeg være jeg har skrevet det
en gang til dig, men så min du end
skylde. Det er nu sandt, at det så
ofte bliver sagt for mig på mig -
og noget at høre.
Men 1000 år siget? Gælder det
svare på farvernes spørgsmål: Na,
kommer Guds siget? ikke også denne
skikkelse af siget? og han svarede jo
der til: Guds siget kommer ikke så nu,
kan vise på det; det skal heller ikke
sige: se her, eller se der; ti se,
Guds siget er inden i edet.

Ja, ja, det var meget at skifte
ord om, men det er bedst at vente.

Jeg tænker at du og Agnete
nu sidder i eders Kirke. Anders
er i Askov, og vor andre husfælle.

Lille Væum søndag.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 56

Kære Jakob og Agnete

Anders var oppe hos "Madsen"
og han fortalte mig, så jeg så
det.

Det er dejligt at han er
til. Men vi tror også det er
bedst at vente lidt. Alt er
så underlig usikkert endnu
siden a.

Jeg kan ikke
dig mig for at fortælle dig, at
jeg har en stor hvid væg
"min celle" hvor han til en
hver tid er velkommen til at
være, til han kan få "pas"
Men jeg forstår godt om den
ikke vil af med ham, for
han kan komme lige ned
i Kirken.

Ja jeg vilde se hvad den

i vinter havde skrevet om
"Moses," laste jeg dine Brev
igenennem; og det var meget
jag stod stille ved, var glad og
og vilde gerne tale mere om.

Jeg skrev et brev: hvad er din
 tanker om 1000 og sigt. Jeg har
 så endt ved at tænke mig det for
 det synes mig at være mere
 naturligt, eller hvad skal jeg sige.

Ik gaar voor hem en vrachde een inde og
spoorde om Prijs bog, og om vrakke
skulle lase den igen. Derfor har
jeg sket ingen lyst. I august leste
vi videre den. Om vi var i mode
den gang, var det noget i Prijs bøger
der stod. I det denne vinters hi,
sagde jeg ingen faste de giver.

Det er vist ingen Kristne der kan
 undvære Johannes' søndags aften
 i det kristen liv, de er jo som
 det syerne fyldte himmelkøds
 over os, eller som Koret med
 højaltet hvor vi altid føler at høj-
 tider en gang vil "det angå"

men fortæller der af, men ~~ikke~~^{uden} led
ud, vorese indenfor ~~der~~^{indendørs} og jeg
tør de fleste af os ^{bevidst} ikke
anelse det om, og den skal vi tale.
Og for, men ikke prøve på at ud-
tale. En sagte mynner kan jo ofte

alle. En sagde mig, at jeg
totte meget mere, end en højtsangt
sang. Til mig talte færene på den
Mand allesteds; det varne fulde
lyd, der anedes ^{over} ^{en anden}
der haven - som aldrig næst-
hi-

om et Guds øge her på jorden,
— Kan jeg nok huske. Men da
vor Olle Venn også nyelig gik
derom, og vi længte.

Men da' er det nok ogsaa altsaa
vor langsel Gud venten paa, for at
kunne give os af det lys.

Der er et vers (naturligvis af Gr.)
der altid gør mig glad, fordi det
siger: mine ^{fordende} haver ^{og} lys ^{over}
vort hjertes liv, - og ~~højlig~~ sandt
og naturligt siger: voordan.

Vil du høre det?
 "Lys er oprundet", står op og bliv
 på, det er vort løsen i Norden, Kant

asked if the car was being
all winter around the
shops at - San Francisco
and - Mazes - drive all

at San José muelle. Mares-
tinto all-
day.

Museo - dardo alb-

8° all-
birds

100

10

Ja siges endogsaa at her bade var
foreet af menighed. (Bok. 6, 12-13)
— Sandheden er at hverken sort
ja' hvitt eller et overensdelt omvendt
veer, eller noget midt og uendeligt,
men en Guddommeligt person, ved navn
Kællig Gud, uoplyst for verden, naar
virkelig som Guds Almagt ^{omvendt} det ser og
heer os nu ransage Gude dygtigheder,
horte hoo faderen kette i loir med
der en barne — kan se det,
der vil ledage jer til det sandhed.
— Det navnte stykke i Bok. 6:13.

Ja siges endogsaa at her bade var
foreet af menighed. (Bok. 6, 12-13)
— Sandheden er at hverken sort
ja' hvidt eller et menneskeligt omvæn-
delse, eller noget mirakel og undervort,
men en Gudsdommelig person, ved hvem
kærlig Gud, uoplyst om det, naar
virkelig som Guds almægtige sat sig
her os nu ransage Guds dybtbede,
horte hvad faderen kalte i lovi med
sin enbarne — kan se det,
der vil ledage jer til det sandhed.
— Det navnte stykke i Joh. evang. dages

Grundtænk, er et hovedbegreb i den kristelige hernelærdom, ja, er begrebet i den, som skal føde den stælle forventning af andens, uden tvivl al sandhed om det sædvanlige er dødt og magtesløst.

Ja også vi må sidde roligt i Jerusalem og se på andens tårn, men som hos apostlene, skulle også vores forventningens tårn, være fulde af håb og liv der bygges på, som alt ude i naturen i disse dage.

— Og altting ventes i naturens ord, såvel også med 1000 års øjeblik — bare livet rigtig groer ind i os, så vil der aldrig møde os noget "overnaturligt" — ja, der forstår nok hvordan jeg mener det.

Jeg sidder så tryk og lader dem men løbe, til dig og Bogen, jeg har faktisk sådan stor tillid til forstælses hos eder, og er taknemlig derfor. Ellers kunde jeg heller ikke skrive, for jeg ved godt at der mangler så meget i, at jeg kan

få udtrykt hvad jeg gerne vil sige, — og det er jo dem til eder to.

Otto Koller sagde en gang at vi Herre nær var hos sin menighed i 1000 års øjeblik, snævre vel være noget som, der har i de 40 dage efter opstandelsen vandret og levet med apostlene: synlig for de troende, men usynlig for verden.

Herre hjerte havde den oplevelse hans opstandelse med ham, derfor kunde de også nu se ham, høre ham, tale med ham. Jeg tror,

at vi hans menighed må, frem til fuldt ud at høre hans ord i de ord han taler til os. Det vil altså sige: tro på hans opstandelse i ordet, så vil det slet ikke blive underligt, må han også synlig stå den for øje. Men så har, synlig for de der tror, er her på jorden — og den anden er lænkelbundet — afgrunden for en tid — som Johannes skriver, så er Guds rige